

تعیین کارایی سیستم MBBR در کاهش COD فاضلاب شهری و مقایسه آن با سیستم لجن فعال متعارف

محمد گلشاهی^۱، مهرداد فرخی^{۲*}، شاهین محمد نژاد^۳

^۱ کارشناس ارشد آب و فاضلاب محیط‌زیست دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب، شرکت آب و فاضلاب شهری استان گیلان
^۲ استاد مهندسی بهداشت محیط مرکز تحقیقات سلامت در حوادث و بلایا، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی، تهران، ایران
^۳ استاد دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب، تهران، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۹/۲۲؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۲/۲۴

چکیده

زمینه و هدف: مزیتهای سیستم رشد چسبیده نسبت به رشد معلق شامل راهبری راحتتر، راندمان بالا در مقابل شوک بار، افزایش غلظت آلاینده‌ها و تولید لجن کمتر می‌باشد. به دلایل فوق سیستمی که مزایای هر دو سیستم رشد معلق و چسبیده را داشته باشد تحت عنوان راکتور بیوفیلمی با بستر متحرک (Moving Bed Biofilm Reactor) گردید که حاوی آکنه‌هایی متحرک درون راکتور هستند و بکارگیری آن روز بروز در جهان در حال گسترش است. هدف این تحقیق مقایسه بین سیستم لجنتفعال متعارف و COD در کاهش فاضلاب (chemical oxygen demand) MBBR شهری است.

مواد و روشها: پایلوت موردمطالعه در قسمت آشغالگیر تصفیه خانه فاضلاب شهر رشت نصب گردید. در این پروژه ابتدا پایلوت با استفاده از دو راکتور فلزی موادی MBBR پر شده از آکنه‌های لوله خرطومی محافظ سیم برق (HDPE) با درصد پر شدگی ۴۵٪ به صورت غوطه‌ور و راکتور لجن فعال متعارف بعنوان شاهد، شروع بکار نمود. نمونه برداری جهت بررسی راندمان حذف COD از انتهای هر راکتور در زمانهای ماند ۵، ۸ و ۱۲ ساعت آغاز شد و در هر مرحله میزان DO، TSS و MLSS نیز تعیین می‌گردید. مطالعه کاملاً در شرایط محیطی و در درجه حرارت بین ۱۲ تا ۲۷ درجه سانتی گراد انجام شد.

یافته‌ها: راندمان حذف COD در زمان ماند ۵، ۸، ۱۲ ساعت به ترتیب ۷۷.۸٪، ۹۰٪ و ۸۸٪ بدست آمد، توده بیولوژیکی در این زمان ماندها به ترتیب ۶۱۵۳، ۹۸۳۳ و ۱۰۵۲۳ میلی گرم در لیتر شد. به ترتیب sludge retention time (SRT) ۲۱، ۴۶ و ۶۹ روز بود. از آنجایی که راندمان سیستم در حذف COD در دو زمان ماند ۸ و ۱۲ ساعت نزدیک به هم می‌باشد، می‌توان با انتخاب کمترین زمان ماند، بیشترین ظرفیت هیدرولیکی سیستم را بکار گرفته و موجب صرفه جویی بیشتر در مصرف انرژی هواده‌ها و یا میکسیر شد. لذا زمان ماند ۸ ساعت به عنوان زمان ماند بهینه انتخاب گردید. در حالت بهینه سیستم MBBR دارای راندمان ۲۰٪ بیشتر از لجن فعال متعارف شد.

نتیجه گیری: در سیستم MBBR چون توده سلولی روی سطح میدیا باقی می‌ماند احتیاجی به برگشت لجن نمی‌باشد که این امر موجب کاهش حجم حوض ته نشینی و نیز صرفه جویی در مصرف انرژی می‌گردد. بنابراین استفاده از سیستم MBBR دارای راندمان حذف COD بیشتری نسبت به لجن فعال متعارف در تصفیه خانه فاضلاب شهرستان رشت می‌باشد.

کلید واژه‌ها: فاضلاب شهری، راکتور بیوفیلمی با بستر متحرک (MBBR)، حذف COD، بیوفیلم

مقدمه

حذف جامدات یا شناورسازی برای حذف روغن‌ها بکار گرفته می‌شود که اجازه چسبیدن و رشد میکروارگانیسم‌ها را می‌دهد.^۰ سیستم رشد ثابت دارای چهار مزیت عمدی در برابر سیستم‌های متداول در دسترس هست، که راهبری راحت‌تر، راندمان بالا در مقابل شوک بار، افزایش غلظت‌های آلینده‌ها و تولید لجن کمتر و انرژی موردنیاز بهره‌برداری کمتر از جمله مزایای این سیستم‌ها هست. به دلایل مذکور ایده سیستمی هیریدی که مزایای هر دو سیستم رشد معلق و رشد چسبیده را داشته باشد تحت عنوان راکتور بیوفیلمی با بستر متحرک طراحی گردید.^۱ راکتورهای بیوفیلمی که حاوی آکنه‌های متحرک درون راکتور هستند، شامل افزودن مدیاهای سیلندری کوچک پلی‌اتیلنی که دارای دانسیتی^۳ 0.96g/cm^3 در حوضچه‌های هوادهی یا غیر هوادهی شده برای رشد لایه بیولوژیکی است، هست. مواد بستر ممکن است $25\text{ta} 50\text{ درصد حجم حوضچه را پرکنند.}^{۷}$ MBBR که در این تحقیق مدنظر قرار گرفته است برای اولین بار توسط یک شرکت نروژی در سال ۱۹۸۸ برای احداث یک واحد تصفیه کوچک مورداستفاده قرار گرفت.^۸ عملکرد MBBR در تصفیه پساب‌های لبنی^۹، پساب کاغذ خردکن^{۱۰}، و پساب چیپس سبیزمنی، موردنبررسی قرار گرفته است و نتایج تصفیه مطلوب بوده است.^{۱۱} در راکتورهای MBBR از تمام فضای راکتور استفاده می‌شود و مشکل انسداد، افت فشار و نیاز به شستشوی معکوس در این سیستم دیده نمی‌شود.^{۱۲} شکل و ساختار این راکتورها در عملکرد راکتور بسیار مؤثر هستند.^{۱۳} کاربرد راکتورهای MBBR در تصفیه فاضلاب‌های حاوی نشان می‌دهد که این راکتورها قابلیت تصفیه فل تا غلظت 220 mg/L را داشته و در مقابل تغییرات ناگهانی دبی پساب و غلظت مواد سمی بسیار پایدارند.^{۱۴} مقایسه عملکرد یک سیستم لجن فعال و یک واحد MBBR برای تصفیه پساب شهری نشان می‌دهد که راندمان حذف COD و آمونیوم در واحد لجن فعال نسبت به MBBR به ترتیب $8\text{ و }6\text{ درصد پایین‌تر بوده و این به دلیل غلظت توده}$

امروزه با روند توسعه جمعیت، ابلاغ استانداردهای سخت‌گیرانه و ابداع روش‌های نوین تصفیه فاضلاب نیاز به ایجاد تجهیزات در تصفیه خانه‌های قدیمی به لحاظ کمی و کیفی در دستور کار قرار گرفته است. این روند از اواسط دهه ۸۰ میلادی بهویژه برای برکه‌های تثبیت و لاغون‌های هوادهی، شروع و با توسعه فناوری در هواده‌ها و تجهیزات مکانیکی به اوج خود رسید. با این حال تاکنون تفکر حاکم بر ارتقاء، بیشتر بر مبنای ارتقاء کیفی برنامه‌ریزی گردیده است ولی توسعه جمعیت، الزام ارتقاء کمی را نیز ضرورتی انکارناپذیر ساخته است.^۱ تحقیق جامعی در زمینه یک دوره ۵ ساله تأثیر سیستم‌های هوادهی با حباب ریز در آمریکا بررسی و در سال ۱۹۸۹ ارائه شده است. در این گزارش بر صرفه‌جویی در مصرف انرژی تأکید شده و پیشنهاد گردیده است که سیستم‌های هوادهی سطحی به سیستم دیفیوزری حباب ریز تبدیل شوند.^۲ از اواسط دهه ۹۰ میلادی، تبدیل برکه‌های تثبیت و لاغون‌های هوادهی به سیستم لجن فعال و یا تلفیق سیستم‌های رشد چسبیده و رشد معلق آغاز شد. در اواسط این دهه سیستم‌های ارتقاء مناسب با سیستم لجن فعال نیز معرفی گردیدند. مشهورترین این فرآیندها (Integrated Fixed Activated Sludge)IFAS و MBBR بر مبنای تلفیق رشد چسبیده با رشد معلق هستند. فرآیندهای جدید ارتقاء علاوه بر افزایش کیفیت پساب تصفیه شده خروجی، قابلیت افزایش ظرفیت تصفیه پذیری را نیز به سیستم می‌دهند.^۳ در سالهای اخیر تصفیه فاضلاب‌های شهری با تجزیه بیولوژیکی یکی از فرآیندهای مهم مدیریت بیولوژیکی زائدات علی‌الخصوص زمانی که فاضلاب حاوی مواد با تجزیه پذیری بالا می‌باشد. اهمیت پیداکرده است.^۴ اخیراً راکتورهای با فیلم ثابت بیولوژیکی برای تصفیه فاضلاب‌های شهری و صنعتی موردنقبال بوده اند که این راکتورها معمولاً بعد از تصفیه فیزیکی مثل تهشیینی برای

یک شبکه سیمی برای جلوگیری از خروج مدیا از حوض هواده‌ی استفاده شد. برای تأمین هوای موردنیاز سیستم از یک بلونر با قدرت ۱۲۰ مترمکعب در ساعت استفاده و همچنین جهت توزیع یکنواخت هوا از دو عدد دیفیوزر در کف حوض هواده‌ی استفاده شد. نمایی از پایلوت مورداستفاده در شکل شماره ۲ نشان داده شده است. به منظور استفاده بهتر از نتایج، مطالعه در شرایط محیطی تصفیه‌خانه انجام شد و از هیچ‌گونه وسیله‌ای برای ثابت نگهداشتن دما و سایر پارامترها استفاده نشد. فاضلاب ورودی به تصفیه‌خانه مخلوطی از فاضلاب بهداشتی و فاضلاب سطحی بود و به همین دلیل غاظت ورودی آن پایین بود (BOD حدود ۸۰ میلی‌گرم در لیتر). بنابراین به منظور بالا بردن بار آلی ورودی با اضافه کردن روزانه حدود ۳۰۰-۲۵۰ گرم گلوکز در مخزن ۵۰۰ لیتری، سعی می‌شد تا مقدار BOD فاضلاب داخل مخزن در حدود ۲۵۰-۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر حفظ شود. برای تشکیل بهتر و سریع تر بیوفیلم در شروع عملیات از لجن برگشتی تصفیه‌خانه فاضلاب رشت به عنوان بذر استفاده شد. بر اساس تجربیات به دست آمده از نتایج سایر تحقیقات انجام شده و همچنین زمان‌ماندهای معمول در طراحی تصفیه‌خانه‌های فاضلاب شهری آزمایشات در سه زمان‌ماند ۵ و ۸ و ۱۲ ساعت انجام و در هر زمان‌ماند پارامترهای زیر در هر دو پایلوت محاسبه می‌شد:

SVI (Sludge volumeindex) DO (Dissolved oxygen) – BOD- COD- SRT- T(Temperature)- MLSS (Mixed Liquor suspended solids).

سیستم در زمان‌ماند ۵ ساعت راهاندازی شد. با توجه به دبی زیاد فاضلاب و فرست کمی که به آکنه‌های تشکیل بیوفیلم داده می‌شود و همچنین اکسیژن محلول زیاد در شروع راهاندازی سیستم، بیوفیلم خیلی دیر تشکیل شد بنابراین راندمان سیستم مطلوب نبود، ولی پس از ۲۰ روزبه دلیل درجه حرارت بالای محیط (در حدود ۳۰ درجه سانتی‌گراد) سیستم تثیت شده و راندمان هم افزایش یافت.

زیستی بالاتر در واحد MBBR می‌باشد و به دلیل عدم احتیاج به لجن برگشتی، واحد MBBR برای تصفیه پساب شهری، به خصوص در تصفیه‌خانه‌های کوچک، ارجحیت دارد.^{۱۵} بررسی اثر شکل و اندازه حامل‌ها در این نوع بیوراکتورها نشان می‌دهد که مادامی که سطح جانی حامل‌ها ثابت باشد، شکل و اندازه آن‌ها درشدت تصفیه قادر اهمیت است.^{۱۶}

هدف کاربردی این تحقیق ارتقاء سیستم‌های تصفیه بیولوژیکی فاضلاب شهری و افزایش ظرفیت تصفیه‌خانه فاضلاب رشت با استفاده از سیستم MBBR بدون نیاز به ازدیاد حجم راکتور در جهت صرفه‌جویی اقتصادی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

پایلوت در تاریخ ۹۲/۵/۲۰ در محل تصفیه‌خانه فاضلاب رشت راهاندازی شد و به مدت ۹ ماه مورد بهره‌برداری قرار گرفت. برای تعیین کارایی راکتورهای بیوفیلمی در تصفیه فاضلاب شهری از دو پایلوت با پوشش رنگ هرکدام شامل بخش هواده‌ی به حجم ۱۲۰ لیتر و قسمت ته‌نشینی، یکی به عنوان راکتور MBBR و دیگری به عنوان شاهد (بدون مدیا) استفاده شد. راکتور شاهد جهت مقایسه نتایج سیستم MBBR با سیستم لجن فعال معمولی ساخته شد که نتایج با آن مقایسه می‌گردید. در پایلوت اصلی از لوله خرطومی برق به ابعاد ۱/۵ در ۲/۵ سانتی‌متر که شکل ظاهری آن به صورت استوانه موج‌دار می‌باشد (شکل شماره ۱) به عنوان مدیا استفاده شد. این مدیا شباهت زیادی به مدیای از نوع Flocor-rmp دارد و به دلیل فراوانی و ارزان‌تر بودن مورداستفاده قرار گرفت (جدول شماره ۱). مشخصات مدیای مورداستفاده را نشان می‌دهد. مدیاها تا ۴ درصد حجم خالی راکتور پر شدند. فاضلاب خام توسط یک پمپ کف کش از قسمت آشغال‌گیر تصفیه‌خانه به یک مخزن ۵۰۰ لیتری انتقال و از آنجا توسط پمپ تزریق با دبی مشخص به قسمت هواده‌ی و سپس وارد ته‌نشینی می‌شد. از

آزمایش‌ها بر اساس نشریه ۱۳۸۳-۲۸۵ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و راهنمای نمونه‌برداری و آزمایش‌های لازم تصفیه‌خانه‌های فاضلاب شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور سال ۱۳۸۲ و همچنین کتاب استاندارد متدهای چاپ سال ۲۰۰۵ انجام شد.

شکل ۱: تصویر مدیای مورداستفاده

یافته‌ها

زمان‌ماند ۵ ساعت

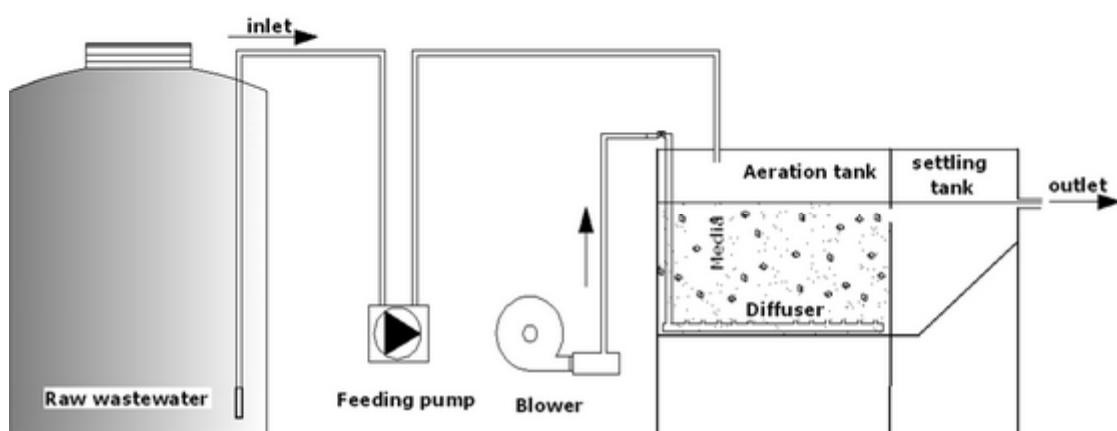
در این مرحله دوزینگ پمپ روی عدد ۲۴ لیتر در ساعت و زمان‌ماند ۵ ساعت تنظیم گردید و پارامترهای ورودی و خروجی اندازه‌گیری شد. در زمان‌ماند ۵ ساعت، متوسط COD ورودی 439.28 mg/L و خروجی با مدیای آن 98.12 mg/L و متوسط خروجی شاهد 145 mg/L در حالت با مدیا دارای راندمان حذف 77.8% و در حالت بدون مدیا 65% راندمان حذف داشتیم. در این حالت راکتور با مدیا نسبت به راکتور شاهد 12.75% افزایش راندمان داشت. در این زمان پارامترهای زیر به منظور کنترل فرایند اندازه‌گیری شد

$$\text{MLSS} = 820(\text{mg/l}) \quad \text{SRT} = 28\text{day} \quad \text{F/M} = 0.12 \quad \text{SVI} = 73$$

$$\text{T} = 30^\circ \text{C} \quad \text{DO} = 5\text{mg/l}$$

جدول ۱: مشخصات مدیای مورداستفاده

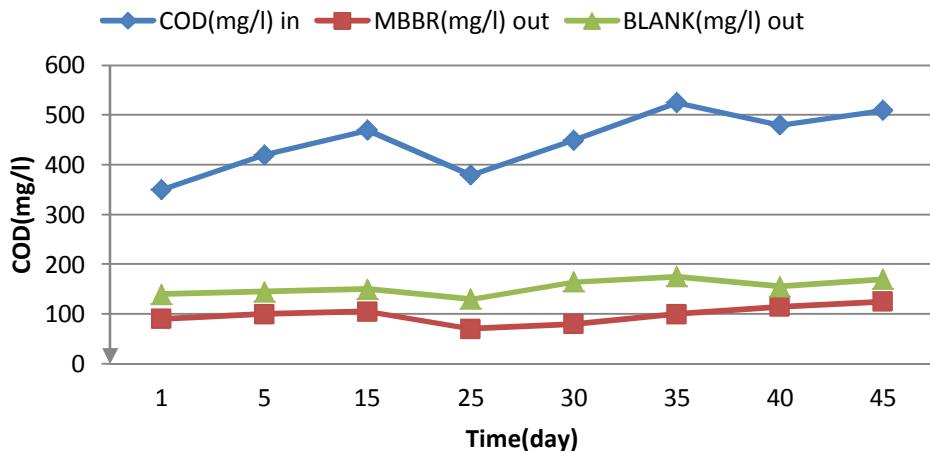
نوع آکته	خرطومی برق
جنس	HDPE
رنگ	خاکستری
ارتفاع	$2/5\text{Cm}$
قطر	$1/5 \text{ cm}$
سطح ویژه مؤثر	$100 \text{ m}^2/\text{m}^3$
تعداد آکته	۵۵۰
شكل	استوانه‌ای موج دار
دانسیته (g/cm^3)	۰.۹۶

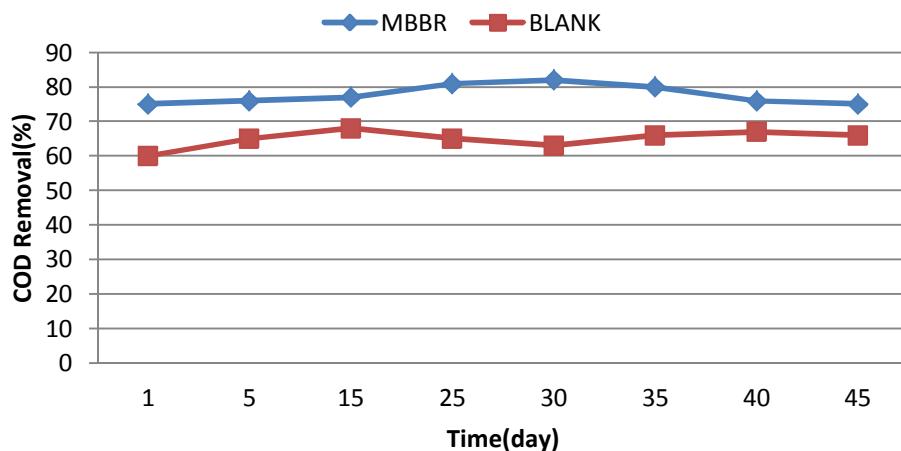
شکل ۲: فلودیاگرام جریان تصفیه

تعیین کارایی سیستم MBBR در کاهش COD فاضلاب شهری و مقایسه آن با سیستم لجن فعال متعارف

نمودارهای زمان‌ماند فوق به قرار زیر است.

نمودار ۱: COD ورودی و مقایسه تغییرات COD خروجی راکتور MBBR با راکتور شاهد در زمان‌ماند ۵ ساعت

نمودار ۲: راندمان حذف COD راکتور MBBR و مقایسه آن با شاهد در زمان‌ماند ۵ ساعت

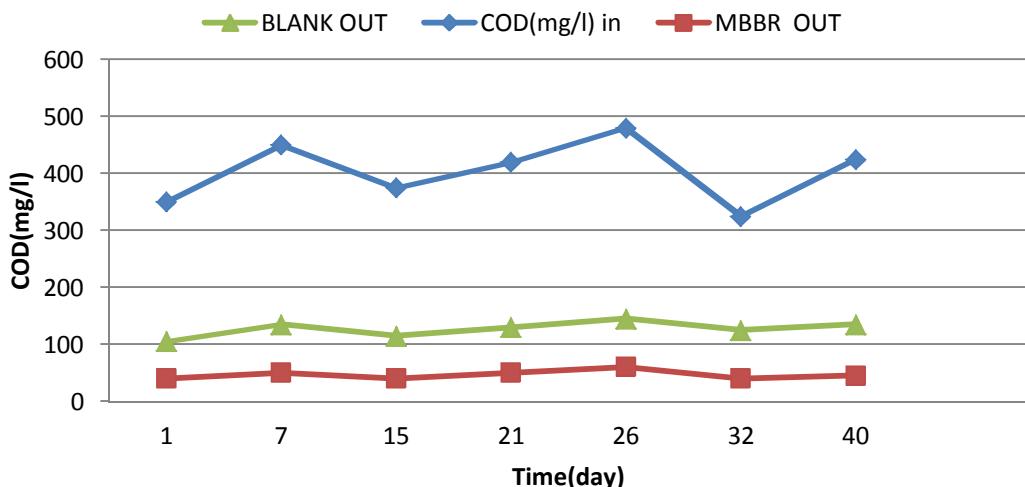
زمان‌ماند ۸ ساعت
خروجی اندازه‌گیری شد در زمان‌ماند ۸ ساعت متوسط
فاضلاب ورودی ۱۲.۷۵ mg/L و خروجی با میدیا آن
زمان‌ماند ۸ ساعت تنظیم گردید و پارامترهای ورودی و

در این مرحله دوزینگ پمپ روی عدد ۱۵ لیتر در ساعت و
زمان‌ماند ۸ ساعت تنظیم گردید و پارامترهای ورودی و

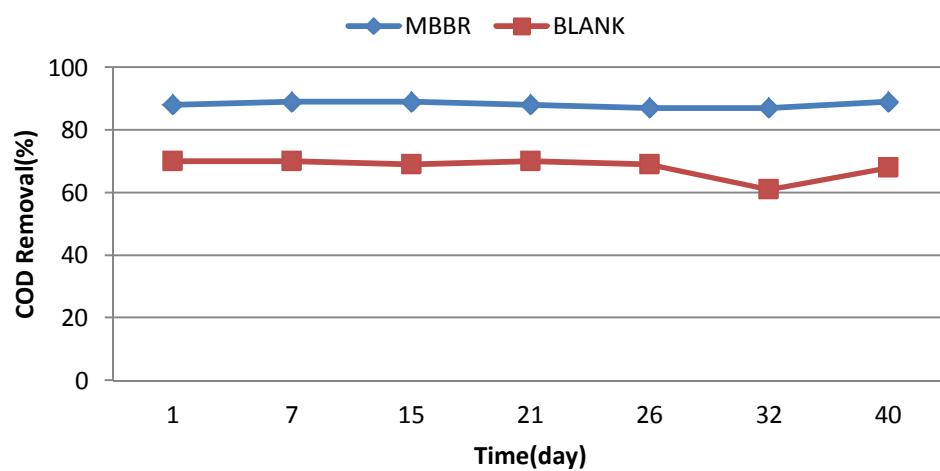
محمد گلشاهی و همکاران

$MLSS=2550(\text{mg/l})$ ، $F/M=0.088$ ، $SVI=88$ زمان ماند ۸۸ روز بود. $T=20^\circ\text{C}$ و $\text{DO}=4\text{mg/l}$ ، $SRT=46\text{day}$ ، نمودارهای زمان ماند فوق به قرار زیر است:

راندمان حذف با مدیا سیستم در این زمان ماند ، ۸۸٪ بدون مدیا، ۶۸٪ بوده که افزایش ۲۰٪ راندمان حذف راکتور با مدیا نسبت به شاهد از بدیهیات این زمان ماند بود. در این

نمودار ۳: COD ورودی و مقایسه تغییرات COD خروجی راکتور MBBR با شاهد در زمان ماند ۸ ساعت

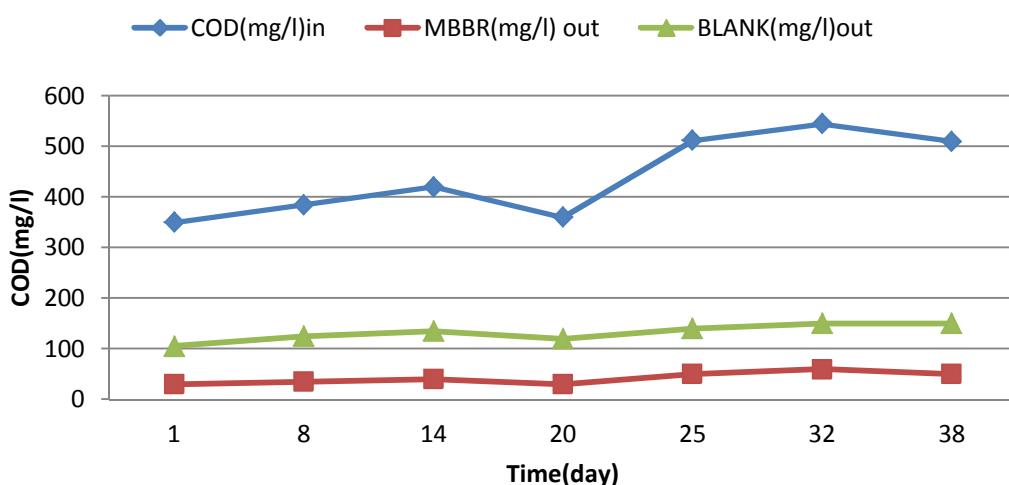
نمودار ۴: راندمان حذف COD راکتور MBBR و مقایسه آن با شاهد در زمان ماند ۸ ساعت

تعیین کارایی سیستم MBBR در کاهش COD فاضلاب شهری و مقایسه آن با سیستم لجن فعال متعارف

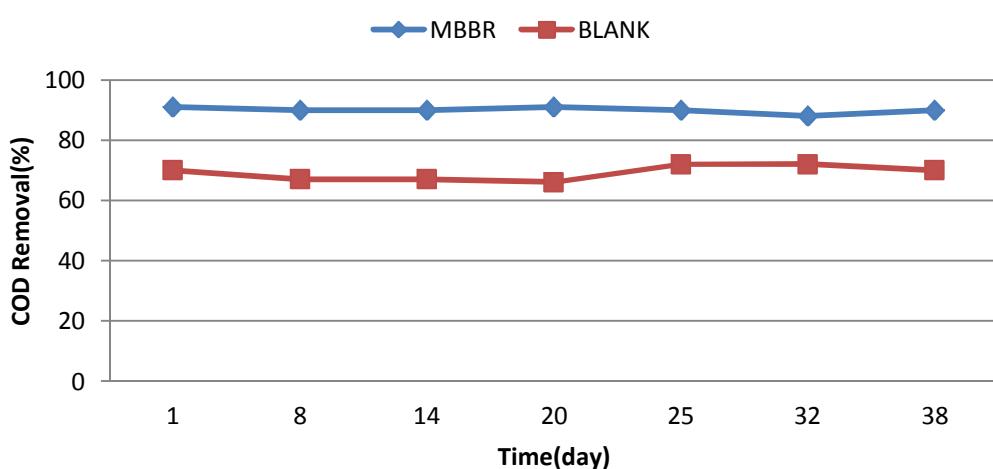
راندمان حذف شاهد ۶۹٪ و افزایش راندمان ۲۱٪ راکتور با مدیا نسبت به راکتور شاهد از مشخصه های این زمان ماند. در این زمان ماند F/M=0.046 ، SVI= 110 ، T=18 day، DO=3mg/l، SRT=69day، MLSS=3200 mg/l و بود. نمودارهای زمان ماند فوق به قرار زیر است.

زمان ماند ۱۲ ساعت

در این مرحله دوزینگ پمپ روی عدد ۱۰ لیتر در ساعت و زمان ماند ۱۲ ساعت تنظیم گردید و پارامترهای ورودی و خروجی اندازه گیری شد. در زمان ماند ۱۲ ساعت، متوسط فاضلاب ورودی ۴۳۹.۲۸ mg/L، خروجی با مدیا، ۴۲ mg/L، خروجی شاهد ۱۳۲ mg/L راندمان حذف با مدیا ۹۰٪،

نمودار ۵: COD ورودی و مقایسه تغییرات COD خروجی راکتور MBBR با شاهد در زمان ماند ۱۲ ساعت

نمودار ۶: راندمان حذف COD راکتور MBBR و مقایسه آن با شاهد در زمان ماند ۱۲ ساعت

بحث

۸۵ درصد بود.^{۱۹} در تحقیقی که در سال ۲۰۰۲ انجام شد استفاده از راکتور MBBR در تصفیه پساب کارخانه خمیرکاغذ راندمان حذف COD ۸۵ تا ۹۵ درصد بود.^{۲۰} استفاده از این سیستم در صنایع چاپ در مقیاس آزمایشگاهی و در زمان ماند ۵ ساعت دارای راندمان ۸۵ تا ۹۵ درصد برای BOD بود.^{۲۱} استفاده از این سیستم در صنایع لبنی دارای راندمان ۸۰ درصد و در صنایع فرآوری گوشت دارای راندمان ۵۰ تا ۷۰ درصد در حذف BOD را نشان داد. نوع مدیاهای مورداستفاده در این تحقیقات از جنس Anoxkalnes بود.^{۲۲} در تحقیقی برای تصفیه آنلین از یک واحد تصفیه لجن فعال با زمان ماند ۱۳ ساعت و زمان ماند سلولی ۱۳ روز راندمان حذف ۹۵ را نشان داد.^{۲۳} در تصفیه فاضلاب شهری با COD ورودی ۲۳۱ راندمان حذف ۹۲ درصد را نشان داد. مدیاهای استفاده در این تحقیق از نوع Flocor-RMP بود.^{۲۴}

راکتور راهاندازی شده برای تصفیه فاضلاب خروجی از کشتارگاه در مقیاس صنعتی، در یک مورد راندمان ۹۰ درصد و در مورد دیگر راندمانی حدود ۶۰ درصد داشته است.^{۲۵}

از سیستم MBBR در تصفیه فاضلاب خروجی کارخانه چوب و کاغذ استفاده شده است. در این تحقیق در مقیاس صنعتی دو سیستم MBBR به همراه یک تهنه‌نشینی اولیه و در طی شش ماه عملکرد سیستم، راندمان حذف ۷۶ درصد برای COD و ۸۷ درصد برای BOD داشته است.^{۲۶}

در تحقیق دیگری برای تولید کاغذ دارای راندمان ۶۵٪ برای COD نشان داد.^{۲۷}

با مقایسه نتایج به دست آمده از این تحقیق با سایر تحقیقات انجام گرفته مشاهده می‌شود که در تحقیقات دیگر به علت نوع ترکیب فاضلاب (صنعتی و یا شهری) و میزان غلظت ورودی، درصد پرشدگی راکتور، نوع مدیاهای به کاررفته و شرایط محیطی پایلوت که همگی از عوامل مؤثر بر سیستم MBBR بوده و در راندمان سیستم تأثیر دارند، دارای نتایج متفاوتی می‌باشند. در این تحقیق با توجه به اینکه نوع فاضلاب از نوع شهری بوده و

در زمان ماند ۵ ساعت با توجه به اینکه شروع کار در این زمان بود و مقدار دبی نیز زیاد بود بیو فیلم کمی دیر تشکیل شد که یکی از دلایل این امر اکسیژن محلول زیاد بود که سبب ایجاد لایه برخشی و کنده شدن بیوفیلم می‌شد. آنکه‌ها در این زمان ماند به علت سبکی شان بیشتر در سطح شناور بودند. از طرفی چون این زمان در فصل تابستان انجام گرفت و متوسط درجه حرارت محیط به ۳۰ درجه میرسید، فعالیت میکرووارگانیسم‌ها زیاد شده و همین امر سرعت تشکیل بیوفیلم را بهبود بخشید. در زمان ماند ۸ ساعت با کاهش اکسیژن محلول و نیز کاهش نسبت غذا به میکرووارگانیسم، سیستم به حالت ثابت رسیده و لایه بیوفیلم تشکیل شده ضخیم‌تر گردید و در نتیجه، راندمان به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش پیدا کرد. در زمان ماند ۱۲ ساعت باز هم به ضخامت لایه بیوفیلم اضافه گردید طوری که آنکه‌ها به علت وزن زیادشان در عمق غوطه‌ور شدن و راندمان به دلیل بالا رفتن میزان توده بیولوژیکی، افزایش پیدا کرد. با توجه به اینکه راندمان درصد حذف در زمان ماند ۸ ساعت به میزان ۸۸٪ و در زمان ماند ۱۲ ساعت ۹۰٪ هست، در زمان ماند ۸ ساعت فاضلاب بیشتری وارد سیستم می‌شود، یعنی با حجم ثابت و مصرف انرژی کمتر فاضلاب بیشتری تصفیه می‌شود و همچنین استانداردهای موردنیاز محیط‌زیست را نیز تأمین می‌کند به همین دلیل زمان ماند ۸ ساعت به عنوان

زمان ماند بهینه انتخاب شد. در این زمان ماند راکتور MBBR نسبت به شاهد ۲۰٪ افزایش راندمان داشت. در تحقیقی به وسیله NGO.H.W با مدیاهای پلی آورتان با COD ورودی ۴۰۰ انجام شد راندمان حذف برای فسفر ۱۰۰ بود.^{۲۸} در تحقیقی که بر روی شیرابه زباله انجام شد با COD ورودی ۱۰۰۰ راندمان حذف ۹۱ COD درصد شد.^{۲۹} جنس آنکه‌ها در این تحقیق لوله PVC بود. در تحقیق دیگری که بر روی آفت‌کش‌ها با آنکه انجام شد راندمان حذف Anoxkalnes

سطح داخلی مدیا بیشتر از سطح خارجی آن بود که دلیل آن، وجود نیروهای برشی بیشتر در سطح خارجی هست.^۴- زیاد بودن هوادهی موجب کنده شدن بیوفیلم تشکیل شده می گردد.^۵- در سیستم MBBR به دلیل اینکه توده سلولی در سطح مدیا باقی میماند نیاز به برگشت لجن نمی باشد که این امر موجب کاهش حجم حوض تغذیه و صرفه جویی انرژی می گردد.^۶- سیستم نسبت به شوکهای ایجاد شده بسیار مقاوم است.^۷- استفاده از سیستم فوق در تصفیه خانه فاضلاب رشت مناسب است به شرط اینکه با تفکیک فاضلاب بهداشتی و فاضلاب سطحی، بار آلی و روود بالا رود، در غیر این صورت سیستم MBBR دربار آلی کم همان طور که قبلاً تحقیق شده بود، توجیه اقتصادی ندارد.^{۲۸}

فاضلاب ورودی مخلوطی از فاضلاب بهداشتی و سطحی و بسیار رقیق بود و به منظور اخذ نتایج بهتر و راندمان بیشتر از مواد سنتیکی استفاده گردید که درنهایت با افزایش زمان ماند و افزایش لایه بیوفیلم تشکیل شده روی مدیاها، در زمان ماند ۱۲ ساعت ۹۰٪ کاهش COD را شاهد بودیم.

نتیجه گیری

با توجه به مطالب گفته شده می توان به نتایج زیر دست یافت. ۱- استفاده از سیستم MBBR با مدیا لوله خرطومی بر ق نسبت به لجن فعال معمولی در حذف COD فاضلاب راندمان بیشتری را نشان می دهد. ۲- با افزایش زمان ماند سیستم، راندمان نیز بالا رفت. ۳- تشکیل بیوفیلم در

منابع

1. Jeyanayagam S. True confessions of the biological nutrient removal process. *Florida Water Res J* 2005; 1:37-46.
2. Benefield LD, Randall CW. Biological process design for wastewater treatment. Prentice Hall Series in Environmental Sciences: Prentice hall; 1981.
3. Park TJ. petrochemical wastewater treatment with aerated submerged fixed-film reactor (ASFFR) under high organic loading rate. *Water Sci Technol* 1996; 34(10): 9-16.
4. Arceivala SJ, Asolekar SR. Wastewater treatment for pollution control and reuse: Tata McGraw-Hill Education; 2006.
5. Brower JB, Barford CC. Biological fixed-film systems. *Water Environ Res* 1997;69(4):487-500.
6. Arcangeli J-P, Arvin E. Modelling of toluene biodegradation and biofilm growth in a fixed biofilm reactor. *Water Sci Technol* 1992;26(3-4):617-26.
7. Stensel DH, Tchobanglous G, Burton FL. Wastewater engineering-treatment, disposal, and reuse. McGraw-Hill New York; 2003.
8. Hosseiny S, Borghei S. Modelling of organic removal in a moving bed biofilm reactor (MBBR). *Scientia Iranica*. 2002;9(1):53-8.
9. Rusten B, Ødegaard H, Lundar A. Treatment of dairy wastewater in a novel moving bed biofilm reactor. *Water Sci Technol* 1992;26(3-4):703-11.
10. Broch-Due A, Andersen R, Kristoffersen O. Pilot plant experience with an aerobic moving bed biofilm reactor for treatment of NSSC wastewater. *Water Sci Technol* 1994;29(5-6):283-94.
11. Ødegaard H, Rusten B, Westrum T. A new moving bed biofilm reactor-applications and results. *Water Sci Technol* 1994;29(10-11):157-65.
12. Hosseini SH, Borghei S. The treatment of phenolic wastewater using a moving bed bio-reactor. *Process Biochem* 2005;40(3):1027-31.
13. Andreottola G, Foladori P, Ragazzi M, Tatano F. Experimental comparison between MBBR and activated sludge system for the treatment of municipal wastewater. *Water Sci Technol* 2000;41(4-5):375-82.
14. Ødegaard H, Gisvold B, Strickland J. The influence of carrier size and shape in the moving bed biofilm process. *Water Sci Technol* 2000;41(4-5):383-91.
15. Andreottola G, Foladori P, Ragazzi M, Tatano F. Experimental comparison between MBBR and activated sludge system for the treatment of municipal wastewater. *Water Sci Technol* 2000;41(4-5):375-82.
16. Ødegaard H. Advanced compact wastewater treatment based on coagulation and moving bed biofilm processes. *Water Sci Technol* 2000;42(12):33-48.
17. Ødegaard H, Gisvold B, Strickland J. The influence of carrier size and shape in the moving bed biofilm process. *Water Sci Technol* 2000;41(4-5):383-91.

18. Guo W, Ngo H-H, Dharmawan F, Palmer CG. Roles of polyurethane foam in aerobic moving and fixed bed bioreactors. *Bioresource Technol* 2010;101(5):1435-9.
19. Chen S, Sun D, Chung J-S. Simultaneous removal of COD and ammonium from landfill leachate using an anaerobic-aerobic moving-bed biofilm reactor system. *Waste Manage* 2008;28(2):339-46.
20. Chen S, Sun D, Chung J-S. Treatment of pesticide wastewater by moving-bed biofilm reactor combined with Fenton-coagulation pretreatment. *J Hazard Mater* 2007;144(1):577-84.
21. Broch-Due A, Andersen R, Opheim B. Treatment of integrated newsprint mill wastewater in moving bed biofilm reactors. *Water Sci Technol* 1997;35(2-3):173-80.
22. Andreottola G, Foladori P, Ragazzi M, Villa R. Dairy wastewater treatment in a moving bed biofilm reactor. *Water Sci Technol* 2002;45(12):321-8.
23. Grabas M. Organic matter removal from meat processing wastewater using moving bed biofilm reactors. *Environ Protect Eng* 2000;26(1-2):55-62.
24. Gheewala SH, Annachhatre AP. Biodegradation of aniline. *Water Science and Technology*. 1997;36(10):53-63.
25. Andreottola G, Foladori P, Ragazzi M, Villa R. Dairy wastewater treatment in a moving bed biofilm reactor. *Water Sci Technol* 2002;45(12):321-8.
26. Hosseini SH, Borghei S. The treatment of phenolic wastewater using a moving bed bio-reactor. *Process Biochem* 2005;40(3):1027-31.
27. Ayati B, Ganjidoust H, Fattah MM. Degradation of aromatic compounds using moving bed biofilm reactors. *J Environ Health Sci Eng* 2007;4(2):107-12.
28. Jahren SJ, Rintala JA, Ødegaard H. Aerobic moving bed biofilm reactor treating thermomechanical pulping whitewater under thermophilic conditions. *Water Res* 2002;36(4):1067-75.
29. Farrokhi M, Alizadeh H, Safari M, Alijani S, Monsef H, Azimi AA. Improvement of Diluted Municipal Wastewater Treatment Using the Moving Bed Biofilm Reactor (MBBR). *J Appl Environ Biol Sci* 2014;4(2):36-47.

Determine Performance System MBBR in Reduction COD Sewage and Comparison with Conventional Activated Sludge System

Mohammad Golshahi¹, Mehrdad Farrokhi^{2*}, Shahin Mohammadnejad¹

¹Faculty of Islamic Azad University Branch West Tehran, IRAN

²Research center for Health in Disaster and Emergencies, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

³Faculty of Islamic Azad University Branch West Tehran, IRAN

* E-mail: mfarokhikhb@yahoo.com

Received: 12 Dec 2016 ; Accepted: 14 Mar 2017

ABSTRACT

Background& Objective: The advantage of Attached growth to the suspended growth systems includes easier administering, high efficiency against shock loads, increasing concentration so contamination stand produce less sludge. For the above reasons the design of a system that benefits both suspended and attached growth system moving bed biofilm reactor may benefit (MBBR) was designed including acne that removing into the reactor and it sue is expanding day by day in the world. Objective in study Comparison between conventional activated sludge and MBBR system is the reduction of COD in sewage.

Materials and Methods: Studied at the Screener pilot wastewater treatment plant was installed in Rasht. In this project at first pilot on use of two reactor metal parallel (MBBR) chock- full of Acne duct shielded wire the percentage filling %45 to immerse and activated sludge reactor as a witness to beginning started. Sampling was conducted to checking efficiency removal COD of end each reactors in retention times 5,8,12 hours began and in every stage amount TSS, DO, MLSS, were determined. This Study purely was in environmental conditions and temperatures between 13 and 27°C. **Results:** Removal efficiency of COD in retention times of 5,8,12 hours, were %77.8, %88, %90 respectively. Biological mass and SRT in these retention times were 6153,9833,10533 mg/L 21, 46 and 69 days respectively. In state of optimum (MBBR) system, the efficiency was 20% more than conventional activated sludge.

Conclusion: It is concluded that COD removal efficiency of (MBBR) system is greater than conventional activated sludge in waste water treatment plant of city of Rasht.

Keywords: Sewage, MBBR, COD Removal, Biofilm.